

Bilag 7.

Til det i Anledning af Forslag til Lov om Rødkontrol m. m. af Folketinget nedsatte højtærede Udvalg.

Paa et i Odense den 25de Februar 1900 afholdt Møde af Foreningen for Rødkontrolører har man drøftet det Forslag til Lov om Rødkontrol m. m., som for Tiden er forelagt den høje Rigsdag.

Man tillader sig i Verbødighed at udtale for det højtærede Udvalg af Folketinget, som behandler Sagen, at man i det hele kan slutte sig til de Tanker, som have fundet Udtryk i Lovforslaget, men at man paa enkelte Punkter maatte anse det for heldigt, at der blev foretaget nogle Ændringer.

Som saadanne skal man tillade sig at foreslaa:

Til Lovforslagets § 2 b. og c. tillader man sig at foreslaa, at der efter Ordret Ændretning indskydes Ordret „Renlighedsforhold“, da Erfaringen noksom har lært, at man hidtil i de fleste Slagterier har savnet tilstrækkelig Hjemmel til at paahvde Personalet Sagttagelse af saadanne Renlighedsforanstaltninger, som maa anses nødvendige for Rødets sundhedsmæssige Behandling.

Af 2det Stykke i Lovforslagets § 3 saavel som af en Udtalelse i Kommissionens Betænkning Side 15 under a., d. og b., synes det at fremgaa, at Kommissionens Medlemmer have været af den Antagelse, at Dyrlægerne ved alle de kommunale Slagtehusse, hvor Slagtning til Eksport har fundet Sted, hidtil ere blevne lønede af Kommunerne for det Arbejde, som de ifølge Lovene henholdsvis af 18de April 1894 og 22de Marts 1897 have udført, men dette er i saa Tilfælde en Misforstaaelse.

Da de omtalte Slagterier ikke have opkrævet større — flere endog mindre — Slagteafgifter for Dyr, der bleve slagtede til Eksport end til Hjemmeforbrug, synes det ganske naturligt, at Eksportørerne betalte til Dyrlægerne et Honorar pr. Styk af Dyr for det Ekstraarbejde, som han blev bebyrdet med, og denne Ordning har ej heller nogen Sinde mødt Uvilje.

Man maa ogsaa tage i Betragtning, at Eksportslagtningen og Undersøgelse af Dyrene meget ofte foregaa paa andre Tider end de, hvorpaa den kommunale Slagtning finder Sted, ja meget hyppig sent paa Aftenen og langt ud paa Natten. Selve Eksportørerne ere ej heller tjente med, at Dyrlægerne se paa Eksportslagtningen som et dem paa en Maade uvedkommende ulønnet Arbejde uden for deres egentlige Gerning.

Man maa derfor anse det for særlig heldigt, at der i selve Loven udtales, at den kommunale Dyrlæge faar et Honorar for sit Tilsyn med Eksportslagtningen.

Til § 8. Efter sidste Punktum tilføjes: „det samme gælder oppustet Rød og Fosterrød“, idet man skal bemærke, at Forhandling af oppustet Rød ikke alene maa anses for et Bedrageri, men at saadant Rød ogsaa kan være sundhedsfarligt. Med Hensyn til Forhandling af Rød af Fostre maa man bemærke, at dette Rød er uappetitlig og ved dets vandede Bestaendighed let kan fordærves.